

Domácí bohoslužba – 2. neděle postní

1) Úvod

píseň: Můj bože, jsem tak sám a sám, zpěvník Orlice s. 7

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Připravme se na setkání s naším Pánem v Božím slově.

Skrze vodu a Ducha jsi nás obnovil k svému obrazu, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Celý svět podřizuješ soudu svého kříže, Kriste: smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Posíláš svého Ducha, aby nám stvořil nové srdce, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Ať se smiluje nad námi všemohoucí Bůh, odpustí nám hříchy a dovede nás do života věčného.

2) Čteme z Písma svatého

1. čtení Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18

Praotec víry stojí před otázkami: Je Bůh tak vrtkavý, panovačný a krutý? Tuto zkoušku nepotřebuje Bůh, ale člověk, aby tak rozšířil "horizonty své víry" a nově poznal, jak je Bůh velký, jiný, neuchopitelný. Abrahám v této zkoušce nemá žádnou oporu, jen holou víru. Izák měl zemřít, aby se Abrahám neopíral o splnění Božího slibu již na základě přirozeného otcovství, ale Božího slova.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: "Abraháme!" Odpověděl: "Tady jsem!" Bůh pravil: "Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím." Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: "Abraháme, Abraháme!" Tu se ozval: "Tady jsem!" (Anděl) řekl: "Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mu neodpíráš svého syna, svého jediného syna." Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy do křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: "Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a

tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl."

Žalm 115

Notový zápis najdete na: [Ps116_06.pdf \(sdh.cz\)](#)

Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

Měl jsem důvěru, i když jsem si řekl: - "Jsem tak sklíčen!" - Drahocenná je v Hospodinových očích – smrt jeho zbožných. *

Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, - jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice, - rozvázal jsi moje pouta. - Přinesu ti oběť díků a budu vzývat jméno Hospodinovo. *

Splním své sliby Hospodinu – před veškerým jeho lidem - v nádvořích domu Hospodinova, - uprostřed tebe, Jeruzaléme! *

2. čtení Řím 8,31b-34

Obětování Izáka bylo předobrazem "obětování" jiného milovaného syna: Ježíše Krista. Ježíš Kristus je ten velký Boží dar, ve kterém jsou zahrnuty všechny ostatní dary, jež nejsou ještě vidět: vykoupení těla, konečné oslavení (Ř 8,18.23). Na této jistotě stojí naděje na oslavení (Ř 8,18-21). Taková jistota se nenechá zvíkat ani obavami či úzkostmi ze "soudu". Vždyť Bůh je s námi, on vydal svého Syna za nás.

Bratři! Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

píseň: Můj Pán, ó můj pán, zpěvník Orlice s. 8

Evangelium Mk 9,2-10

Ježíšovo proměnění se odehrává na hoře, typickém místě zjevení Boží slávy. Úryvek obsahuje mnoho styčných bodů s Božím zjevením na hoře Sinaji (Ex 33-34): místo o samotě, oblak symbolizující Boží přítomnost, proměnění, Boží výzva k poslušnosti. Přesto evangelní událost převyšuje starozákonní zjevení. Mojžíšovi zářila jenom kůže na tváři (Ex 34,29), kdežto Ježíšovi celé tělo, ba dokonce i oděv. Mojžíš zakusil sám Boží přítomnost, Ježíš však dal zakusit tu slávu také třem dalším

učedníkům. Mojžíš přijal slova od Hospodina, kdežto Ježíš sám má slova, která mají učedníci poslechnout.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: "Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?" Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: "To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!" Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše.

Když sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená "vstát z mrtvých".

Pro náš každodenní život jsou v dnešním úryvku důležité dva klíčové momenty. Tím prvním je Ježíšova proměněná tvář, která zjevuje Boží krásu v lidském těle, krásu, která je připravena pro každého z nás, když se otevřeme Bohu ve svém srdci a ve svém těle. To je skutečnost, ke které směřujeme. Tím druhým jsou důležitá Otcova slova: „Toto je můj milovaný Syn, toho poslouvejte.“ Evangelista Marek na tomto místě naposledy zaznamenává Otcova slova. Jako by nám v těchto posledních slovech chtěl říct: nehledejte už nikoho jiného, toto je ten jediný, kterého jsem poslal. Máme ho poslouchat, protože to je cesta k naší proměně, k našemu štěstí i k naplnění našeho života. Naše proměnění začíná tím, že posloucháme Ježíši a následujeme ho. Právě toto nás proměňuje, chrání před životními omyly, bludnými cestami a dává nám jistotu Boží blízkosti a lásky

3) Společně prosíme

1. Bože, chceme být lidmi, kteří svým životem svědčí o Tvé lásce. Prosíme Tě k tomu o pomoc.
2. Prosíme Tě o pomoc, abychom ze všech informací dokázali rozlišovat, co je podstatné a přínosné.
3. Prosíme Tě o pomoc, aby Tvé slovo bylo pro nás impulzem k šíření naděje.
4. Prosíme Tě o pomoc, abychom v darovaném čase dokázali jít do svého nitra a s pokorou hledali o sobě pravdu a obraceli se k Tobě.
5. Prosíme Tě o pomoc, abychom se nechali Tebou proměňovat a stali se tak podobnými Tobě.
6. Prosíme za nemocné a umírající, aby nebyli sami a mohl jim někdo zprostředkovat Tvou lásku. A jestli jsme toho schopni my, pomoz nám, abychom našli způsob, jak.

7. Prosíme za všechny zdravotníky a Ty, kdo pracují s nemocnými. Kéž jim pomáhá naše modlitba a ohleduplnost.

8. Prosíme za všechny, které ovládá strach.

4) Modlitba Otčenáš

Ve společenství se všemi, kdo vyznávají Kristovo jméno, se pomodleme, jak nás Pán Ježíš naučil:

**Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé. Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Amen.**

Můžeme připojit i pozdrav pokoje:

Pozdravme se pozdravením pokoje.

6) Požehnání

Vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Prosíme tě, Bože, ať sestoupí na nás tvé požehnání, aby v soužení naše naděje rostla, v pokušení se naše ctnosti upevnily a jednou abychom dosáhli věčného vykoupení. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: **Amen.**

Dobrořečme Pánu.

Všichni: **Bohu díky.**

píseň: Čas dlouhý je, zpěvník Orlice s. 87